

РЕШЕНИЕ

№ 3639

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12783** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 145 и сл. от АПК](#) вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Делото е образувано по жалба на И. Б. К. с ЕГН [ЕГН], [населено място] ж.к. Л. бл.206 вх."Д" ет,2 ап.94, чрез адв. С. М., [населено място], [улица], ет. 1, срещу Заповед № 3384/3-575/105.10.21г. на Началника на 09 РУ-СДВР, с която е отказано продължаване на срока на издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно нарезно оръжие.

В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована.

Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Б. К., чрез адв. С. М., редовно уведомен, се явява лично и се представлява се от адв.М.. Адв.М. моли съдът да уважи жалбата като основателна, обоснована и доказана. В продължение на 9 години на жалбоподателя са му издавани съответните документи за носене на оръжие. Претендира разноски. Моли за срок за писмени бележки.

Ответникът Началникът на 09 РУ СДВР, редовно уведомен, се представлява от юрк.Х.. Юрк.Х. счита, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган в реда на неговите правомощия. Отказът е издаден при наличие на посочените в чл.58, ал.1, т 10 от ЗОБВВПИ. В конкретния случай липсва основателна причина, която обосновава издаването на искания от жалбоподателя индивидуален административен акт. Сочените от него причини за неоснователни, доколкото визират самоотбрана,

както и носене на оръжие за служебни цели. Лицето не е доказало наличие на конкретна реална опасност за живота и здравето си, която да обосновава необходимост от самоотбрана. Съгласно чл. 81, а.2 от ЗОБВВПИ редът за издаване на разрешение за носене на оръжие за такива цели е чрез физически или юридически лица, регистрирани като търговци, чийто служители са съответните граждани. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорара. Представя писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Във връзка с депозирано заявление УРИ 426600-2213/09.08.2021 г. от И. Б. К. с ЕГН [ЕГН], с посочен адрес в [населено място] [жк], с искане за продължаване на срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваното от него късоцевно огнестрелно оръжие - пистолет „ТТ“, кал.7,62 мм с № НТ2903, с цел самоотбрана, били разгледани събраните по преписките материали от извършени проверки и посочените от лицето мотиви, съгласно чл. 76, ал. 3, т. 3 и чл. 87, ал. 1, вр. чл. 79 и чл. 81 от ЗОБВВПИ.

АО приел дефинитивно, че посочените от К. мотиви не потвърждават с факти и доказателства, необходимостта от притежаване на късоцевно нарезно оръжие, с цел самоотбрана и съответно от продължаване на срока на разрешение за съхранение и разрешение за носене и употреба на притежаваното от него огнестрелно оръжие с цел самоотбрана - липсвали данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението, която не може да бъде избегната или преодоляна по друг начин.

Притежанието на огнестрелно оръжие, с оглед високата степен на риск за обществения ред и сигурност, не можело да бъде самоцелно, а обосновано от сериозни и уважителни причини. Самото желание на лицето да разполага със средство за самоотбрана далеч не обосновавали необходимостта същото да носи оръжие, доколкото хипотетична опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото. Твърдяната нужда на заявителя не попадала в обхвата на специалния закон, тъй като въведеният разрешителен режим изисквал установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие, извън хипотетични предположения. Нещо повече, предвид разрешителния характер на процедурата, административният орган не бил задължен да издирва такива причини и обстоятелства, установяващи потенциалната необходимост на заявителя. В тежест на К. било да обоснове - заяви и подкрепи с убедителни доказателства, необходимостта от притежаване на огнестрелно оръжие. Хипотезата на чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗОБВВПИ (самоотбрана) визирала крайна мярка за опазване на обществено значими блага.

С писмо УРИ 3384р-31827/19.08.2021 г. по описа на 09 РУ - СДВР (връчено му лично на 16.09.2021 г.) е дадена възможност на К. да обоснове - заяви и подкрепи с убедителни доказателства необходимостта си от огнестрелно оръжие с цел самоотбрана. На 24.09.2021 г. същият депозирал Възражение УРИ 338400-11172/21.09.2021 г. (по описа на 09 РУ-СДВР), в което изложил допълнителни

мотиви и заявявил, че желае да му бъде преразгледан отказа относно подновяване срока на издаденото му разрешение за носене, съхранение и употреба на притежаваното от него късоцевно огнестрелно оръжие- същото обечи не било взето под внимание и водейки се от разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10, вр. чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ - разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси, било отказанопродължаване на срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваното от него късоцевно огнестрелно оръжие - пистолет „ТТ“, кал.7,62 мм с № НТ2903, с цел самоотбрана.

В с.з. са представени от адв. М. Свидетелство за съдимост, от което е видно, че жалбоподателят не е осъждан, дори и към момента на първоначалното издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба.

Юрк. Х. представи писмо от началника на 09 РУ-СДВР, с приложени към него писмени доказателства, от които е видно, че жалоподателят е осъждан, но към момента на издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба е реабилитиран.

Разгледана по същество е и основателна.

Според настоящия съдебен състав оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, но при нарушение на материалния и процесуалния закон. В конкретния случай административният орган приема, че е налице хипотезата на [чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ](#). Тази норма предвижда, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на [чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ](#) (за самоотбрана) в действителност е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по [ЗОБВВПИ](#). В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие е задължително условие за разрешаване извършването на правно-регламентираната дейност, т.е. за създаването на субективното право. В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на

служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от издаване на горното разрешение.

За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на [чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ](#), не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения. В рамките на съдебното производство са приети представените още в рамките на административното производство писмени доказателства.

Всички приобщени писмени доказателства по делото сочат на нееднозначна фактическа обстановка, а именно, че К. има необходимост от самоотбрана на собствеността и имуществото, което притежава.

В хода на извършената съдебна проверка съдът констатира, че обжалваният отказ за продължаване на срока на разрешение за съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон.

Административният орган е изтъкнал мотиви, че К. не е обосновал необходимостта и нуждата от носене и употреба на огнестрелно оръжие, защото от извършените справки в масивите на МВР не се установили посегателства срещу него. Той кандидатства за продължаване на срока на разрешение за съхранение, носене и употреба на притежавано от него късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана.

Съдът намира, че мотивите, които е изложил административният орган не се основават на доказателствата, събрани в проведеното административно производство. Жалбоподателят К. притежава късоцевно огнестрелно оръжие, за което му е било издадено разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за него, но когато е поискал продължаване на срока на това разрешение е последвал отказ.

Отказът е издаден без да бъдат обсъдени твърденията на К. и без да бъде извършена преценка на всички относими факти, поради което наведените в жалбата доводи за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила се явяват основателни.

В оспорения акт, административният орган необосновано е приел, че е налице хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Действително, както правилно сочи ответника, в тежест на жалбоподателя е да докаже необходимост и основателна причина за придобиване, съхраняване и носене на огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ. Наличието на предпоставките в ЗОБВВПИ за придобиване, както и за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, а и за продължаване на срока са идентични. В тази връзка при едни и същи факти и обстоятелства, административният орган, е приел, че заявителят е доказал основателна причина за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, но в следствие не е доказал основателна причина да носи, съхранява и употребява придобитото вече огнестрелно оръжие, като началникът на 09 РУ – СДВР е изложил бланкетни мотиви и е приел, че е налице хипотетична опасност за жалбоподателя К..

За да е налице доказана необходимост и основателна причина за придобиване, съхраняване и носене на огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ, съдебната практика приема, че не е необходимо да е осъществено противоправно посегателство срещу живота, здравето или имуществото на заявителя, като опасността бъде

преценявана с оглед степента на застрашеност и важността на поставените в опасност обекти и обществени отношения. Такава преценка от административния орган не е извършена. Достатъчно е наличието на потенциална опасност за охраняемите блага и обществени отношения. В случая жалбоподателят е посочила достатъчно конкретни данни за наличие на опасност.

Издаденото разрешение за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие не обвързва административния орган и за него не съществува законово задължение да продължи разрешението за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие, но в конкретния случай, административният орган позовавайки се на действащата правна уредба при наличие на идентична фактическа обстановка, по отношение на един и същи заявител, при липса на данни за неправилно съхранение или за евентуално нарушение от страна на жалбоподателя, необосновано и незаконосъобразно достига до коренно противоположни изводи, именно относно наличието на предпоставката на чл. 58 ал. 1 т. 10 от ЗОБВВПИ. Следва да се отбележи, че оспореният административен акт не отговаря на изискванията на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Отказът е немотивиран и съдържа противоречиви изводи. От една страна административния орган приема, че са представени доказателства за потенциална опасност за живота, здравето и имуществото на жалбоподателя, при първоначалното придобиване, носене, съхранение и употреба, а от друг страна приема, че не са представени такива доказателства, които са били представени в началото, за да откаже продължаване на срока на разрешението.

Доколкото органът не е предоставил доказателства, че е отпаднала основателната причина по чл. 58 ал. 1 т. 10 от закона, то и акта му страда от порок, който не би могъл да се санира в настоящето производство. В случая административният орган не е съобразил тези известни му обстоятелства от значение за изхода на административното производство.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва незаконосъобразен и следва да бъде отмени, като преписката се върне на Началника на 09 РУ на СДВР за издаване на нов акт в съответствие с тълкуването на закона, дадено в настоящето решение.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), АССГ, 71-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Б. К. с ЕГН [ЕГН], [населено място] [жк], чрез адв. С. М., [населено място], [улица], ет. 1, Заповед № 3384/3-575/105.10.21г. на Началника на 09 РУ-СДВР, с която е отказано продължаване на срока на издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно нарезно оръжие.

ИЗПРАЩА преписката за издаване на разрешение за продължаване на срока за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие на Началника на 09 РУ-СДВР за издаване на акт в съответствие с тълкуването и прилагането на закона в настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ:

